

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „KOROŠKI SLOVENEK“,
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Politično in gospodarsko društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List za politiko,
gospodarstvo in prosveto

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev.
Stane četrletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—

Tudi dunajski radio v službi germanizacije.

Po glasovanju so v Celovcu porodili misel, ki se jim je zdela posebno duhovita, iznašli so naenkrat, da koroški Slovenci niso Slovenci, ampak narodič posebne vrste, kateremu so nadjali priimek „Windische“. Med narodnimi odpadniki pa so se našli ljudje, ki so bili celo ponosni na to, da so jih Nemci nazivali s tem vse prej kot častnim priimkom. Toda cela konstrukcija se ni dala vzdržati, bila je preveč protinaravna. Ko so začeli pametni ljudje pre-mišljevati, kaj naj si pod „Windische“ predstavljajo, se je vendarle izkazalo, da so to Slovenci, prebivalci, ki govorijo slovenski jezik, pri katerih pa se vsled žalostnih šolskih razmer na Koroškem in vsled nemške raznarodovalne politike še ni vzbudila narodna zavest v zadostni meri. Koroški Nemci torej svojega nauka pred svetom niso mogli vzdržati, ne da bi se osmešili. Zato se v novejšem času, kadar je treba spregovoriti za evropsko javnost, sklicujejo le na to, da so „Windische“ oni koroški Slovenci, ki hočejo baje v kar najkrajšem času postati Nemci. Seveda je tudi ta trditev velik nesmisel. V resnici imamo na Koroškem le Nemce in Slovence, prebivalcev posebne vrste, ki bi se imenovali „Windische“, pa ne poznamo, tako da bo morala ta laž prejkoslej izginiti.

Toda znašel se je na Dunaju neki dr. Barta, ki je kot turist priromal tudi na Koroško in tukaj slišal pravljico o koroških bindišarjih. Ker je ta dr. Barta navdušen südmarkovec, se mu je zdela izmišljotina dobro uporabna. Česar Nemci ne morejo pripovedovati zunanemu svetu, ker je preneumno, to je sklenil dr. Barta razodeti svojim ožjim rojakom. Sestavil si je obširno predavanje o koroških „Windische“, nato pa je govoril v dunajskem radiu.

In zopet smo slišali stare neumnosti na novo pogrete. Slišali smo nekaj plitvih in nestvarnih trditev, iz katerih naj bi sledilo, da so koroški Slovenci poseben narodič zasidran v nemški kulturi. Barta je navajal nekaj sličnosti v šegah in navadah koroškega ljudstva, ki so Slovincem in Nemcem skupne — to naj bi bil dokaz, da nismo Slovenci. Stvar je pre-smešna, da bi jo človek vzela resno. Če ima slučajno Slovenec bradavico na istem mestu kot Nemec, bodo menda tudi trdili, da ni več Slovenec.

V vsakem obmejnem ozemlju, kjer se srečata dva naroda, bomo našli medsebojne vplive; kar se pa tiče skupnih gospodarskih odnošajev, so ti odvisni od posebnosti zemlje in podnebja. Če torej pri koroških Slovincih tudi najdemo to in ono, kar imamo z Nemci skupnega, radi tega še nismo prenehali biti Slovenci. Saj tudi v življenju nemškega naroda najdemo zadosti tujih vplivov, in bila so stoletja, ko je na dvorih nemških knezov veljala le francoska izobrazba in omika, vse kar je bilo domačega, pa se jim je zdelo smešno, manj vredno.

Poglejmo vendar kakšna razlika je med Kočevci ali pa banatskimi Švabi in Prusi — niti razumejo se ne, pa vendar so vsi Nemci kljub posebnostim značaja, narečja in življenjskih navad. Naša sorodnost z ostalimi Slovinci pa je tako očita, da se ne da utajiti, da smo koroški Slovenci le en del vsega slovenskega plemena. To nam povesta jasno že naša govorica in pa naša pesem. Barta se je skliceval tudi na Košata in ga navajal kot dokaz za

posebnost koroškega prebivalstva. Košat, ki je bil sam rodom Slovenec, je prenesel mnogo motivov iz naše narodne pesmi v nemški jezik. S tem pa še ni rečeno, da so naše pesmi nekak plod nemškega sosestva. Saj je vendar Košat dobil svoje napeve od nas, ne pa mi od njega.

Ker pelje preko koroške narodna meja, se pač na tem ozemlju kažejo medsebojni vplivi, ki prehajajo preko narodne meje sem in tja. Pri tem pa vendar narodna govorica, obče-valni jezik, jasno loči Nemca in Slovence. Vsak pameten narodni politik bi moral uvideti posebno važnost tega obmejnega ozemlja, preko katerega naj bi se dva sosedna naroda — nemški in jugoslovanski — spoznavala in zblíževala. Slovincem bi se morala zajamčiti svoboda narodnega življenja v najširšem obsegu. **Nemci nas radi opozarjajo na našo vlogo, ki naj bi bila ta, da posredujemo med Nemci in Jugoslavlani. Toda to nalogo moremo vršiti le tedaj, ako se nam da možnost, da svobodno gojimo našo narodnost, ako smo v polni meri lahko deležni kulturne rasti naših rojakov. Kako naj delujemo za narodno zblížanje, če sploh ne smemo biti Slovenci?**

Nemci tega nočejo uvideti. Koroško bi najraje odbali s kitajskim zidom, da bi tako nemoteno čim prej izvršili ponemčevanje. In najdejo se še vedno vjudje kakor Barta, ki trdijo, da se na Koroškem vrši poseben razvoj, obstoječ v tem, da bosta tukaj baje dva naroda „skupaj zrastle“. To kar naj bi zopet „skupaj zrastle“, bi bila seveda ponemčena Koroška — do tja pa je še daleč.

Mi koroški Slovenci se moramo pri tem vprašati, kako je vendar mogoče, da se dunajski radio-postaja, ki je pod nadzorstvom vse avstrijske javnosti, zlorablja za takšne neumnosti. **Ta primer nam kaže, kakšna neodkritost in gniloba vlada v našem javnem in političnem življenju.** Barta je südmarkovec, njemu je germanizacija načelo in cilj. Od njega torej nič pametnejšega ne moremo pričakovati. Toda v Avstriji imamo dve najmočnejši politični stranki, ki obe zastopata načelno misel narodne pravičnosti. Krščansko-socialni stranki bo morala že vsled njenih etičnih načelov biti vsaka neodkritost tuja. Saj pravi vendar božji in naravni zakon, da je treba dati vsakemu narodu to, kar mu gre, namreč pravico do lastnega življenja. Tudi socialisti oznanjujejo nauk, da je šovinizem le posledica kapitalističnega družabnega reda. Kapitalistični mogotci sejejo narodno nestrpnost, da na ta način slepijo množice ubogega ljudstva, sami pa se pri tem okoriščajo. Zato socializem zastopa načelo, da naj bodi vsakemu narodu svobodna pot do lastne kulture. Toda vse to so le lepe besede. Resnica pa je ta, **da na Koroškem vse stranke, od socialistov pa do krščanskih socialcev, podpirajo politiko neodkritosti in nasilne germanizacije. Vsi ti, ki imajo ob slovenskih prilikah usta polna lepo donečih načel, ne najdejo poguma, da bi izpregovorili na Koroškem jasno in odkrito besedo.**

Umevno je, da takšna predavanja, kot je bilo Bartovo, tudi na zunaj ne učinkujejo pomirjevalno. Nemci so glede Koroške jako občutljivi; vedno se sklicujejo na to, da je Koroška posebno kočljiva točka, ker gre tukaj za „Grenzland“. **Toda izvedejo naj enkrat pravično rešitev narodnega vprašanja in koroški problem bo izginil z dnevnega reda.** Dokler pa se o Koroški trdijo take nesmiselnosti, kot jih je navajal Barta, bo seveda tudi zunanji svet vedno s prstom kazal na to ozemlje.

Dajte novih študentov!

Ob koncu letošnjega šolskega leta smo: že so objavljeni termini novih sprejemnih izpitov, pogoji za sprejem v Marijanišče in tudi naš skromni dijaški dom se pripravlja za sprejem novih gojencev. Zato prihajamo danes do Vas, starši, in prosimo: Dajte v novo leto zopet novih študentov!

Vpraševali boste, čemu, ko pa so srednje šole prenapolnjene in ni v svetnih poklicih za dolga leta naprej nobenega obstoja in nič bodočnosti. Čemu, ko raste armada brezposelnih inteligentov, vrsta „duševnega proletarijata“.

Povsem resnično je, da postaja kruh izobraženstva vedno bolj črn in vedno trši. In res je, da je posvetnemu inteligentu presneto trdo priti sploh do kruha in eksistence. A še bolj je res, da baš danes bolj kot kdaj primanjkuje vsepovsod polnih, zdravih osebnosti, ki bi dajale rodu s polno roko novih življenjskih sil in nove pobude. Do danes se niti nam ni posrečilo ustvariti vsaj malo četico v življenjskem konceptu enotnega in discipliniranega akademskega naraščaja in to predvsem zaradi malega števila in še manjše izbire.

Povejmo pa si danes odkrito svojo misel: Nikdar še ni bila potreba po zdravem inteligentnem naraščaju tako silna kot v naših dnevih zmede in razkroja.

Stari miselni svet umira danes z vsem svojim pojmovanjem družabnega in zasebnega življenja. Človeštvo priznava, da je bilo šeststoletno njegove kulturno, gospodarsko in politično življenje v osnovni misli pogrešeno in da čaka zato novih delavcev ogromna naloga. Treba bo pričeti graditi zopet iz fundamenta in postaviti rodu nov dom, ki bo lahko kljuboval sovražnim silam in se utrjeval ob viharju in nepravilnostih. Li ni za sodobni položaj tako značilno tudi pri nas, da primanjkuje kljub brezposelni inteligenci vsepovsod mladih duhovnikov! Dejal je znamenit poznavalec naših razmer nekoč: beseda o duševnem proletarijatu je ubožno izpričevalo njemu samemu. Petdeset in sto novih duhovnikov rabi naše ljudstvo, da se zopet zasedejo izpraznjene župnije in prideli starim našim župnikom sodelavcev, ki bodo s svojo mlado silo dvignili naše versko-duhovno življenje, iz katerega naj se narodi v letih nova, resničnejša kultura in boljše gospodarstvo. Torej duhovnikov rabimo, kulturnih delavcev, narodnih in združnih gospodarjev, politikov in ti bodo šele zamogli v novi misli utirjati v dnevih razkroja in razpada dosedanjega družabnega in gospodarskega reda ljudstvu novo pot in novo smer nadaljnega razvoja. Uverjeni smo v dnu duše, da je za tako inteligenco prihodnjega desetletja dela in posla nebroj in v takem delu tudi kruha in obstoja.

Že se jih šola lepo število. V pomanjkanju in samozatajevanju rastejo, sodobne razmere stavijo nanje podvojene in potrojene zahteve in zato ni čuda, da se njihove vrste redčijo v letih šolanja in doraščanja. Zato pa so tisti, ki se kljub oviram in težkočam priborijo do cilja z železno voljo in vztrajnostjo, med dobrimi najboljše. In celo tisti, ki padajo in umirajo, govorijo v novem spoznanju ostalim iskreno prošnjo in svarilo. In naj so ti najmlajši in najidealnejši izmed naših vrst prepričani, da jih čaka ogromno dela in posla. Nam pa bodi v tej misli opomin, da je danes vprašanje dijaškega naraščaja — če sploh kdaj — naše eminentno eksistenčno vprašanje. Kruh bo vsekakor trd in trši, a njihova naloga narav-

nost usodepolnega pomena na nadaljni razvoj naše manjšine na Koroškem.

Zato, starši, dajte svoje najboljše v srednje šole, da se bodo mogli učiti iz življenja z odprtimi očmi in nekoč govoriti iz svojih izkušenj težko modrost. Verujte, vaše žrtve bodo plačane s stoterimi obrestmi!

Francišek Holec

V četrtek dne 2. junija se je odpeljal k zadnjemu počitku na radiško pokopališče bivši župnik na Golšovem, č. g. Francišek Holec. Bolehal je že leta sem vsled operacije na slepiču. Zadnji čas so se kazale izredno neprijetne posledice in mislil je, da mu pomore nova operacija, ki se pa ni mogla izvršiti in ga je položila na mrtvaški oder.

Koncem 80. let je na Koroškem pomanjkanje duhovnikov postalo neznosno, in škof Kahn je povabil v deželo čeških mladeničev. Med njimi je bil Francišek Holec, doma iz Vrbna. Nadarjeni, prijazni in izredno izobraženi Holec si je kmalu pridobil simpatije vseh kolegov. Ali zdravje mu ni bilo trdno in človek ne bi verjel: pozneje orjaški mož je začel bruhati kri. Zdravniki so mislili, da so mu šteti dnevi. Vsekakor ga je škof posvetil in ga je dal potem na lažjo službo v Hodišah. Ranjki župnik Tavšič se je za bolehnega kaplana zavzel, skrbel je zanj kakor za sina, in glej, kmalu so mu rdela lica, zdravje se je utrdilo. Za nekaj časa je odšel v Sveče, potem se je vrnil zopet v Hodiše. L. 1893 je kaplanoval na Višarjah. Iz Višarij je prišel kot provizor v Mežico in od tam kot kanonik v Velikovec, kjer je ostal celih 16 let. Delovanje g. Holecu v Velikovcu ostane nepozabno: prijel je za delo v posojilnici, inštruiral in pripravljajl je otroke uradnikov za gimnazijo, podpiral šolske sestre po močeh. Spoštovali so ga tudi meščani in uradniki in so ga radi videli v svoji družbi.

Iz Velikovca je Holec odšel v Naborjet l. 1899. Tukaj je bilo mesto kakor nalašč zanj. Garnizija trdnjave je bila povečini češka in tako je bilo primerno, da tja pride dušni pastir, vešč češčine. Tukaj se je g. Holec navdušil za planinski lov in je oblezel za divjimi kozami marsikateri vrh v Kanalski dolini. Tudi s častniki je zelo dobro izhajal in so bili radi v veseli župnikovi družbi.

Ko je l. 1914 izbruhnila vojna, je nevarnost v Naborjetu prihajala od dne do dne večja. Župnik Holec se je trudil pri izpraznovanju Kanalske doline pri vojaških oblastih, tolažil je ljudstvo, pomagal, kjer mu je bilo mogoče in po možnosti si prizadeval, da spravi na varno, kar v cerkvi ni smelo in moglo ostati. Škoda, da iz teh dni ni pisal dnevnika. L. 1915 v Naborjetu ni bilo več dušnega pastirstva in je Holec odšel z begunci v Grebinj, kjer je pastiroval do razsula l. 1921. Ob polomu so prišli zanj mučni dnevi. Bil je Holec mirna duša, nikakor in nikjer agresiven. Tudi v narodnem oziru ne, bil je župnik in nič drugega. A to ga ni varovalo in zloglasni Volkswehr se ga je lotil, ko je došel v Grebinj. Naložili so ga na kareto in ga vlačili po grebinskem sejmišču gor in dol — v zasmeh sebi, ne župniku. Vendar je v tistih letih bila vsa velikovška okolica nahujskana proti slovenskim duhovnikom, in Holec je prošil škofijstvo, da mu da prostora na Radišah, kjer je zdaj pastiroval ednajst let z najlepšimi uspehi. Tukaj si je izprva uredil lepo gospodarstvo, ki je izborno uspevalo, dokler ni nastopila splošna in zlasti kmečka gospodarska kriza. Prišel je čas, da župnik niti na Radišah ni dobil več pridnega hlapca ali dekle.

Izprva so mu Radiše bile nekako tuje, on pa ljudstvu, ker se Čeh slovenščine ne nauči in vedno misli, da mora ljudstvo besedo naglašati češki. Ali polagoma so ljudje spoznali župnikove vrline, njegovo dobroto, njegovo razumnost, in združila se je okoli Holecu stranka, ki je zvesto stala k njemu. Dobrotnik je bil siromakom, ki jih je v župnišču redil, pomočnik in svetovalec gospodarjem, prijatelj otrok. Hodil je rad na lov in vabil na to zabavo tudi prijatelje, tudi gospodo iz Celovca. Tako je nadaljeval staro tradicijo radiških župnikov.

Zadnja leta ga je mučila skrnina v nogah. Hudo mu je bilo, skoroda nemogoče, hoditi zla-

sti pozimi v pol ure oddaljeno ljudsko šolo. Zato je moral misliti ali na pokoj, ali na izpremembo župnije.

Prazna je bila župnija Golšovo. Na ravnem je, šola takoj v vasi, uro daleč po ravnem na vlak ali avto, dobro ljudstvo, lepa cerkev. Uglednemu in zaslužnemu gospodu se je seve župnija takoj dodelila. Tu ni bil daleč od svojih Radiš. Sem so mogli prihajati radiški kmetje in mladeniči, sem je lahko prišel naslednik. Tukaj se je takoj lotil popraviljanja — na lastne stroške, da ljudstva ne obremeni. Bil je poln lepih načrtov, a vedno bolj ga je nadlegovala rana na črevesu. Nihče, tudi zdravniki ne, ni spoznal nevarnosti. Vsaj je bil Holec še vedno videti krepak kakor malokdo, obenem še dobre volje. Le skrnina ga je nadlegovala in tako je pač sedel v svojem vrtu in je med cvetočim drevjem strahoval še vrabce. Ljudem se je takoj prikupil, veseli so bili, da imajo zopet sveto mašo in redno božjo službo, da imajo zopet svojo majnikovo pobožnost. Končno se je Holec odločil za zopetno operacijo, napravil je oporoko, izročil jo sosedu, češ — „če umrem?“ V sanatoriju je pred operacijo poklical patra Valerijana, češ: „Kaj če umrem?“ In dan pred operacijo ga je v poslednje sveto olje položil msgr. dr. Rainer. Po operaciji se kar ni več zbudil, preveč je bilo resno, kar je čutil poprej: „Če umrem?“

V vrste koroške slovenske duhovščine je Holecova smrt utrgala zopet veliko vrzel, ki se ne bo dala zamašiti, ko je premalo naraščaja. Pogreb se je vršil ob obilni odeležbi ljudstva na Radišah. Tam si je Holec pokopal očeta in mater, ki sta bila dolga leta pri njem in ob njuni strani je hotel počivati za vedno tudi sin. Za glavnega dediča je postavil Marijanišče. Ljubil je dijake, in tistim, ki se odločijo za duhovniški poklic, hotel je tukaj ponuditi trajno podporo.

Naj v miru počiva! Koroško ljudstvo, kjerkoli je pastiroval, se ga bo hvaležno spominjalo. Naj mu bo Bog obilni plačnik za vse dobro!

Avstrija. V parlamentu so pri razpravi o vladni izjavi zahtevali socialdemokrati, da se izvoli preiskovalni odbor, ki naj bi ugotovil, dali je minister dr. Jakoncig avstrijski državljani ali ne. Pri tem je prišlo dvakrat do pretepa med socialdemokrati in hajmatblokovci. Predniki dr. Jakonciga izhajajo iz primorja ter je bil tudi dr. Jakoncig rojen v Trstu in obvlada menda nemščino, italijanščino in slovenščino. Prej so se Jakoncigi pisali Jakončič. Po vojni je bil odvetnik v Meranu, v zadnjem času pa v Inomostu. Imamo Jokončiče, Zajce, Muhiče, Šumije, Šušnike itd., ki igrajo v nemški Avstriji veliko vlogo. — Trenutno se vršijo na Dunaju pogajanja vlade z inozemskimi upniki Kreditnega zavoda. Pogoji so takšni, da jih vlada ne more sprejeti ter izgleda, da se bodo pogajanja razbila. Inozemski upniki nimajo niti najmanjšega smisla za naš gospodarski položaj. Hočejo samo denar. Kapitalizem je bil vedno in bo vedno brezobziren. — V ponedeljek 30. maja se je sestala v Parizu k prvi seji mešana komisija Društva narodov, da razpravlja o finančni pomoči Avstriji in o položaju podunavskih držav. Dunajski zastopnik finančnega odbora Društva narodov je poročal o razvoju finančnega položaja Avstrije v zadnjem času. Francoski delegat je ugotovil dejstvo, da se je položaj Avstrije v zadnjem času zelo zostril in da je skrajni čas, da se nekaj ukrene. Reklo se je, da ni mogoče končno veljavno sklepati o tem, preden ni sestavljena nova francoska vlada. Novo francosko vlado je v zadnjih dneh sestavil Herriot. Zdaj pa že lahko pričakujemo sklepa, ki naj bo takšen ali takšen. Menda je razpoloženje med delegati za Avstrijo še dosti ugodno. Tedaj smemo pričakovati novo posojilo. Če nas bodo vedno nova posojila potegnili iz blata, je seveda drugo vprašanje. Posojila samo podaljšujejo življenje.

Vladna kriza v Nemčiji. Dne 30. maja je podal kancler Brüning ostavko vlade. Vzrok ostavke ni poraz v parlamentu, kjer je imel kancler vedno po 30 glasov večine, ampak spor s predsednikom Hindenburgom. Prvič v zgodovini povojne Nemčije je morala vlada odstopiti na pritisk državnega predsednika. Praktično pomeni odhod dr. Brüninga padec sistema, ki so ga tako ostro napadali narodni socialisti in nacionalna opozicija ter tudi vojska. Ostav-

ka je vzbudila v inozemstvu veliko pozornost. Tudi Amerika je mnenja, da bodo vsaj začasno nemogoča nadaljna pogajanja o reparacijah in vojnih dolgovih. Inozemski tisk pravi, da je izdihnila zadnja republikanska vlada in da je v Nemčiji zopet napočila predvojna doba. Stari pruski duh je zopet dobil nadmoč nad demokracijo. Mandat za sestavo nove vlade je dobil Franc von Papen, ki naj bi sestavil vlado narodne demokracije. Vlada je bila sestavljena že dne 1. junija sledeče: državni kancler von Papen, zunanje zadeve von Neurath, notranje zadeve von Gayl, gospodarstvo dr. Warmbold, dela dr. Gördeler, vojna von Schleicher, pravosodstvo dr. Gürtner, promet in pošta von Rübensch, prehrana von Braun. V vladi je 6 baronov. Nenavadni razplet krize daje listom povod za domnevo, da je bilo vse že v naprej dogovorjeno in da so bila vsa posvetovanja državnega predsednika samo formalnost, da bi se na zunaj varovala ustavnost in tradicija. Levičarski listi naglašajo, da je bilo še pred štirim tedni dogovorjeno, da bo sestavil novo vlado baron Papen in da so se že takrat razdelili vsi sedeži. Socialdemokrati so napovedali novi vladi ostro opozicijo. Centrum, kateremu je von Papen pripadal, odklanja vsako odgovornost in napoveduje najostrejšo opozicijo. Pri takem položaju je jasno, da nova vlada v parlamentu ne dobi večine. Pri teh razmerah ni izključeno, da državni kancler ne bo čakal na odločbo parlamenta, ampak ga bo prej razpustil. Postavno se morajo vršiti nove volitve v teku dveh mesecev po razpustu. To bi bilo popolnoma v smislu zahtev narodnih socialistov, ki zahtevajo nove volitve, ker jih je opogumila k temu zmaga v Oldenburgu. Če gre tem potom Nemčija srečnejšim dnevom naproti, je vsekakor veliko vprašanje. Po glasovih iz inozemstva se na to pač ne da sklepati.

Politične vesti. Hindenburg je podpisal dekret o razpustu državnega zbora. Volitve se morajo izvesti v teku dveh mesecev po razpustu. Vršile so bodo tedaj julija ali v začetku avgusta. Brez dvoma bodo dobili narodni socialisti večino in zahtevali vodilno mesto v vladi. S tem nastane v Nemčiji nov položaj. Po radiu je bila sporočena nemškemu narodu von Papenova vladna izjava. K izjavi se bomo še

PODLISTEK

Vigred.

(Iz Lobnika pri Železni Kapli.)

Prišla je vigred,
začnejo drobne ptičke pet.
Vse se veseli,
le kar na svet živi.

Veselijo se tudi te drobne ptičice,
štimglci, cajzlici, vmēs pa sinice,
med njim pa prepeva vesela kuku.
Vse je Bog stvaril tako!

[:Prišla je vigred...:]

Po travnikih rastejo bele solzice,
po hribih in gorah te vinske trtice,
v cvetu prikaže se vsako drevo.
Vse je Bog stvaril tako!

[:Prišla je vigred...:]

Po njivah se ziblje to klasje rumeno,
pšenično, ovseno pa tudi rženo,
prepelica na njivi prepeva lepo.
Vse je Bog stvaril tako!

[:Prišla je vigred...:]

Te nedolžne ovčice po planinah skakljajo,
pastirci pa ž njimi svoj kratek čas majo.
In žvižgajo, pojejo lepo — kuku! —
Vse je Bog stvaril tako!

[:Prišla je vigred...:]

Tud kmet tam na polju ma svoje veselje,
da pridno mu dela živinco pripelje.
Oh sam pa zapoje, zajucka glasno! —
Vse je Bog stvaril tako!

Minula bo vigred,
minulo petje, smeh in cvet;
jesen že bliža se,
te urce žalostne.

Lih tak bo minulo to naše življenje,
bogastvo, siromaštvo pa tudi trpljenje.
To truplo bjo dali v to črno zemljo. —
Vse je Bog stvaril tako!

povrnili. Novi državni kancler ni imel korajže, da bi sklical državni zbor, ker je vedel, da ne dobi večine. — Po odstopu romunskega ministrskega predsednika Jorge je bila sestava nove vlade poverjena Titulescu, ki pa ni uspel. Sestaviti bi imel vlado velike koncentracije, ki bi izvedla nujne finančne ukrepe in razpisala nove volitve. — Komaj je v Grčiji sestavil novo vlado Papanastasiu, je že podal ostavko. Na površje pride brezdvomno zopet Venizelos, ki je državo že tolikokrat potegnil iz blata. — Napetost med Rusijo in Japonsko še ni ponehala. Korejci so v zadnjem času ukradli Japoncem tajne vojaške listine, iz katerih je razvidno, da hoče Japonska na vsak način še letos vonjo z Rusijo pod to ali ono pretvezo. Rusi imajo ob mandžurski meji zbranih 250.000 mož z vsem najmodernejšim bojnim orožjem. Preiskovalna komisija Društva narodov, ki se mudi v Mandžuriji, bo baje predlagala, naj se Mandžurija postavi pod mandat Društva narodov.

DOMAČE NOVICE

Volilni imeniki. Jeseni letos imamo predvidoma državnozbornske volitve. Po zakonu o volilnih imenikih pred volitvami ni več reklamacij. Črtajo se samo oni, ki so umrli ali se preselili. Volilni imeniki so od 1. do 30. junija vsakemu volilcu na vpogled v občinski pisarni. Ura se javno razglasi. V tem času se more zahtevati izbris domnevnega volilnega neupravičenca ali vpis domnevnega volilnega upravičenca v volilni imenik. Opozarjamo na volilne imenike naše zaupnike, ker se ne sme več pripetiti, kakor se je pri zadnjih občinskih volitvah v slovenskih občinah, da je manjkalo na desetine naših volilcev.

Sprejemni izpiti na gimnaziji se pričnejo dne 1. julija ob 8. in se nadaljujejo 2. julija. Pismeni izpit obsega: prost nastavek, ponovitev prečitanega spisa in 4 računske naloge. Za ustmeni izpit je potrebno znanje učne snovi četrtega ljudskošolskega razreda. Pismene prijave je vpslati do 16. junija ravnateljstvu. Prošnja mora biti kolekovana z 1 S. Priloženi ji morata biti rojstni list in domovnica, šolsko vodstvo pa je treba naprositi, da pošlje popis šolarja. — Isti dan se vršijo sprejemni izpiti tudi na realki. Prošnje je vložiti do 25. junija. Priloge kot za gimnazijo in zadnje šolsko izpričevalo še zraven. Snov izpita ista.

Na izletu na Koroškem. (Maribor, koncem maja.) Maj je dijakom najpriljubljenejši mesec in sicer zaradi šmarnic in običajnih majniških izletov. Letos nas je vleklo na Koroško. Pa ne smete misliti, da samo letos! Četrtega majnika smo se podali k vam na potovanje. Nekateri so nas strašili zaradi vremena, drugi zaradi možnih nepravil. Pa mi smo verovali v naklonjenost neba in potrebe tujskega prometa v Avstriji. Že na vožnji skozi Podjuno se nas je lotilo veselo razpoloženje in zato smo se postavili v Celovcu pred zmajem, ki so ga Korošci ob svojem prihodu na prebrisan način pobili in postavili na Novi trg, ker je bil menda muzej premajhen zanj. Pa smo zapeli ono vašo „Nmaj čriez jizaro“ in še par drugih. V muzeju smo si ogledali knježji kamen. Pot nas je nato vodila v Gosposveto in k vojvodskemu prestolu, kjer sta nekoč koroški vojvoda in goriški mejni grof sodila pravico. Čudno — Koroška in Goriška imata tudi danes skupno usodo. Tudi na Otoku smo bili in povsod je bilo dovolj naše pesmi. Skratka: bil je to eden najlepših naših dijaških izletov in sedaj nas dregajo zanj tudi že mlajši. Ro.

90-letnico svojega rojstva je praznoval dne 5. t. m. mil. g. stolni šolaster Janez Vidovic. L. 1869. je bil posvečen v duhovnika in 1901 je postal kanonik. Mož strogega reda, telesno utrjen je srečno prestal vnetje pljuč in komplikovani prelom lehti. Upognjen vsled let, a čil na duhu, je sprejemal 4. in 5. t. m. gratulante. Naša želja je, da bi doživel 100-letnico svojega rojstva!

Fantovski shod pri sv. Hemi. Nad tristo podjunskih fantov se je zadnje nedeljo zbralo na gori podjunske svetnice in zaščitnice. Dan je bil narekovan iz naših dni in njihove zmede, da donese fantovskim srcem v današnji temi več svetlobe in več solnca. Pristrčen in čisto fantovski je bil religiozno-cerkveni del v lični,

z rožami okinčani cerkvi. In ob bogatem blagoslovu dveh sv. maš ter ob miselno bogatih pridigah voditeljev našega verskega življenja je morala vstati v vseh navzočih slutnja, kod da vodi edino pravilna pot iz sodobne brez-cilnosti in sedanjega obupa. Saj je našel tudi izvincerkveni religiozni del fantovskega dneva z dvema govoroma domačih fantov in s petjem veličastnega, osemdeset mož broječega fantovskega zbora v vsej zbrani četi toliko posluha in odmeva. Fantje Podjunci! Priznanje vam vsem, ki želite postaviti vse vaše bodoče življenje v mladih družinah in vaše delovanje na kulturnem in gospodarskem polju na kamenit fundament globokega verskega prepričanja. Pravilna je vaša zavest, da naši dnevi ne prenesejo več plitvosti in praznega govoričenja in plehkkih parad, marveč edino vztrajno, svetovno nazorno usidrano in disciplinirano delo v službi vsega našega rodu. Le vi edini boste gradili mlademu rodu novo življenje, ker je vaš pogled uprt v bodočnost in si to želite solnčnejšo in lepšo.

Slovenji Plajberk. (Kdo laže?) Ker je slučaj nanesel, da nam je škofijstvo poslalo misijonarja ravno zadnji teden pred volitvami, so se naši nasprotniki z vso silo vrgli na našega č. provizorja, češ, da je on na svojo roko dobil č. misijonarja radi volilne agitacije. V nekem celovškem zakotnem lističu smo mogli pred in po volitvah čitati prav nesramne napade na č. misijonarja in našega dušnega pastirja. Gonja je zavzela tak obseg, da je moral poseči vmes ordinariat. Na kvaterno nedeljo je bil s prižnice prebran odlok ordinariata, ki zavrača dotična natolcevanja in sporoča, da je bil sv. misijon prej določen, preden so bile volitve razpisane. Ker je pa naš nadučitelj ravno na dan volitev napadel nekatere naših mož ter dolžil č. provizorja, da je na lastno pest naročil sv. misijon, smo lahko prepričani, da prihajajo napadi na naše duhovnike s te strani. Naše ljudstvo, kar je poštenega, pa naj samo sodi, kdo laže in obrekuje. Res žalostne razmere vladajo pri nas in je zelo žalostno, da se gotovi ljudje pustijo hujskati od učiteljev zoper dušnega pastirja ter se vmešavajo v popolnoma cerkvene zadeve, ker bi najrajše videli, da bi duhovnika sploh ne imeli, ker bi imeli potem pri svojem poslu svobodne roke. Kdor ima točen pogled v razmere pri nas, se ne čudi, zakaj se pri nas duhovnike tako pogosto menjava. More se pri teh razmerah pripetiti, da ostane fara sploh brez duhovnika. In tedaj bo morala ljudstva še bolj podla.

Bilčovs. (Volitev župana itd.) Za dne 8. majnika je bila sklicana prva seja naših novozvoljenih občinskih svetnikov. Četa teh se je po novem občinskem redu pri nas pomnožila za dva, tako da jih imamo sedaj 12. Že volitve 24. aprila so pokazale, da je ljudstvo za dose-danjega župana, ker je dalo z veliko večino glasove naši stranki. Volitev župana je vodil naš najstarejši odbornik Andrejaš Franc, p. d. Hauptman v Pogradu. Naš dosedanji župan Krušic Franc, p. d. Rupej v Velinji vasi, je dobil 9 glasov in bil torej z dvetretjinsko večino izvoljen. Volili so se tudi člani občinskega predstojništva, ki vsi prapadajo naši stranki. Izvoljeni so bili: Safran Avgust, p. d. Pomoč v Bilčovsu, Jesenko Rupert, p. d. Brodnik v Spodnji Vesci in Janez Beguš, čevljar na Potoku; namestniki: Miškulnik Janez, p. d. Marnik v Kajzazah, Janez Ogris, p. d. Odrej na Mali gori in Anton Mihor, p. d. Šuvštar v Spodnji Vesci. V krajni šolski svet voli naša občina tri člane. Izvoljeni so bili vsi naši, in sicer: Janko Ogris, p. d. Miklavž v Bilčovsu, Rupert Gaser, tesar v Kajzazah in Jakob Majerhofer, p. d. Muškovnik na Muškavi. Namestnikom pa sledeči: Valentin Kropivnik, zasebnik v Bilčovsu, Pavel Kuršic, p. d. Nartič v Velinji vasi in Janez Miškulnik, p. d. Marnik v Kajzazah. Novoizvoljeni cestni odbor sestoji iz sledečih članov: Janez Krušic, p. d. Kordov, Franc Jakopič, p. d. Humnik, in Gregor Lesjak, p. d. Odam. Volitev se je izvršila mirno, samo ob koncu se je svetnik nasprotne stranke ugovarjal, da se njegova stranka premalo udeleže in vprašal, ali nje pristaši ne plačujejo tudi davke, ko nikjer niso zastopani. Takšno vprašanje bi mogli staviti tudi naši občinski svetniki v občinah, kjer je naša stranka pre-slaba, da bi mogla biti zastopana v občinskem predstojništvu in krajnih šolskih svetih. Ko so se mu pojasnile postavne določbe in da smo

v naši občini vsi brez izjeme samo Slovenci ter da pristaši naše stranke nikakor niso tujci, ampak domačini, ki so svojo absolutno večino v občinskem svetu dosegli zakonitim potom, se je seja zaključila. — Volitve in tudi z njimi združeni boj sta končana. Sedaj pa naj gredo na delo vsi naši občinski svetniki za dobrobit in prospeh občine. Časi so trdi, zato bodite vsi, ki ste postavljeni na čelo občine, odločni in neustrušeni čuvarji naših interesov in naših pravic!

Št. Jakob v Rožu—Dolinčiče. (Blagoslavljanje novega gasilnega doma.) Drzni so šentjakovski gasilci in polni mlade korajže, da so upali graditi v naših dnevih nov gasilni dom in še celo brez podpore in subvencij. Danes, ko krahirajo vsenaokrog banke in tovarne in trgovine in posestva, je postavila šentjakovska požarna bramba v Dolinčičah nov gasilni dom! Danes, ko celi svet kaže edino tendenco, da se v vsem svojem gospodarskem in političnem življenju skrije kot polž ob nevihti v svoje hišice! Pa gasilci so dobro slutili, da postavljajo novi dom le v pomoč bližnjemu. In dobro so vedeli, da so obsojena na smrt le podjetja, ki vršijo svoj posel v korist in slavo sebi. Zato pa je bil dan blagoslovitve novega gasilnega doma v tej najlepši vasi našega Roža praznik vsega tamošnjega ljudstva. Topiči so grmeli v pozdrav strumni, sedemdeset mož broječji gasilski četi, ko je korakala ob godbi loških brambovcev za svojo petdesetletno zastavo k novemu domu. Slavnostni popoldan je otvoril v jedrnatih besedah načelnik Janko Čuden in pozdravil številno občinstvo dveh fara in dveh občin. Moški zbor je nato zapel „Koroške doline na daleč slove“ in ta mehka melodija se je nehote ukradla v srce vsakogar. Po pozdravu celovškega govornika in njegovih besedah o ljubezni in bratoljubju je blagoslovil č. župnik Dobernik novi gasilni dom, godba pa je po cerkvenem blagoslovu zaigrala ono našo „Iz stolpa sem, mi zvon doni“. Končno je stopil na oder č. Dobernik in govoril mehke, domače besede hvaležnosti in priznanja toliko nesebičnosti in požrtvovalnosti gasilcev, domačinov in še posebej Urbančeve mame. Govoril je o izrednih dokazih globokega verskega prepričanja našega rodu in povdaril, da hoče novi gasilni dom odslej drugovati zravenstoječi lični kapelici ter nositi domači vasi isto misel in opomin. Izvenele so njegove besede v prošnjo Dolinčičanom, naj sprejmejo novi dom v svojo vas in oskrbo, da bo tako dana slava Bogu in pomoč sosedu. Po svečanostni „V prahu tu vzdihujem“ se je celotni spreved podal h gasilski vaji, nakar je sledila veselica pri Rutarju. Tudi ta je nudila v svojem lepem, pristrčnem poteku par solnčnih uric. In sedaj stoji novi dom in priča o hvaležnosti tamošnjega rodu, ki ni hotelo zavreči testamenta starega Rutarja in ostalih umrlih dolinških korenin.

Med nami. Dne 28. maja so zabeležili na Koroškem 11.040 podpiranih brezposelnih. Število se je v tednu pred tem dnevom znižalo samo za 627 brezposelnih. In to v času, ko je največ prilik za delo. — Nemški list piše, da sta šulverajnski šoli v Ljubelju in Področčici obmejni trdnjavi. Da se morejo ustanoviti nove obmejne nemške trdnjave, ki bodo pospeševale germanizacijo Slovencev, zato naj ljudstvo daruje beračem Schulverein Südmarke. Majska zbirka se je izvedla na Koroškem 4. in 5. junija. — Celovški mesarji trdijo, da je nastopilo pomanjkanje pitanih volov. Izvažajo se povečini na dunajski trg in cene so poskočile od zime za 40 g. Mesarji hočejo sedaj zvišati volovsko meso za 40 g na 3.40 S pri kilogramu. Celovški mesarji so z mesom za ves junij preskrbljeni in bi radi kaj profitirali. Če so zdaj izhajali z dosedanjo ceno, bodo mogli tudi še naprej. Ko so morali kmetje letati od mesarja do mesarja in ponujati svojo pitano živino, a je še niso mogli spraviti v denar, so brez-uspešni trud opustili, zato je sedaj na mesarjih, da sami gredo na deželo in kupujejo, ker malo jih je, ki bi ne imeli avtomobila ali motornega kolesa. Pitane živine dejansko še ne primanjkuje. — V Sepcu, občina Grabštanj, je dne 30. maja ponoči pogorelo gospodarsko in stanovanjsko poslopje pri Badstieblerju. Rešiti se je dala samo živina. Vzrok požara, ki je nastal v gospodarskem posloju, še ni pojasnjen. — Za učiteljico v Medgorjah je bila imenovana Vilfrida Sames in za učiteljico na Djekšah Ida Porupski. — Na javno dražbo pride dne 7. ju-

nija pri okrajnem sodišču v Pliberku polovica nekega posestva v Vogrčah (2895—1930 S); dne 25. t. m. v Velikovcu Steurerjeva gostilna v Slovenjem Šmihelu (35.131—23.421 S); dne 2. julija pri istem sodišču Količeva kajža v Rutah (928—619 S); isti dan in pri istem sodišču Kolerjevo posestvo v Lomu; dne 27. t. m. pri okrajnem sodišču v Dobrli vasi Fanny — vila v Dobrli vasi (21.254—14.169 S). — Ko so bile sestre Uršula, Rozalija in Amalija Rutnik, p. d. Kovač v Zabrdu pri maši, so neznan zlikovci vlomili v stanovanje in odnesli 530 S in 3 zlate prstane. — V Mutnarjevo gostilno ob Krškem mostu na Bregu je bilo 27. maja vlomljeno. Natakariči so tatovi odnesli 160 S, tobačne izdelke, nekaj litrov žgane pijače in vina, 15 rujh, 10 m šifona itd. Vlomilci še niso izsledeni. — Josip Hanisch je postal župnik v Mohličah.

Radiše. (Pogreb č. g. župnika Františka Holeca.) Dne 2. junija se je vršil na Radišah veličasten pogreb bivšega dolgoletnega radiškega župnika Františka Holeca, ki je bil od januarja tekočega leta župnik na Golšovem. Rajni si je želel počivati v grobu svojega očeta poleg svoje matere. Veliko žalujočih je prišlo z Golšovega, pa tudi šolarji in radiška fara je bila polnoštevilno zastopana. Pogreba se je udeležilo 18 duhovnikov sobratov, pokopal je rajnega mil. g. prošt Anton Benetek iz Tinj, ki je imel krasen in ganljiv govor v cerkvi, v katerem je slikal rajnega kot moža molitve in dela, ob odprtem grobu pa se je poslovil od njega njegov sošolec č. g. dekan Kindlman iz Št. Vida v Podjuni in pevci so zapeli ob grobu več žalostink. Kdor je rajnega bližje poznal, je moral potrditi, da je bil skoz in skoz blag mož, prijazen in postrežljiv do vsakega. Za rajnim č. župnikom se žaluje splošno in odkrito. Bodi blagemu rajnemu g. župniku, kateremu je tekla zibelka na Češkoslovaškem, slovenska koroška zemlja na radiškem pokopališču lahka! Počivaj v svetem miru!

Velika nesreča v Litiji. Nad Litijo v Sloveniji so imeli na hribu Sitarjevec rudnik za svinec, ki je bil znan že v srednjem veku. Rudniška družba je še pred dvema leti zaposlovala okoli 200 rudarjev. Konkurenca in kriza pa je prisilila družbo, da je obrat ustavila. Rove so zadelali. V rovih pa se je nabirala voda, ki je dne 2. junija zjutraj zaradi pritiska odtrgala del hriba in se zlila po bregu na Litijo. Zemlja v rovu je namreč ilovnata in voda ni mogla pronicati ter je zastajala v rovih. Ogromne množine vode so na ta način zdrvele na Litijo ter odnašale s hriba zemljo, drevje in kamenje. Namesto prejšnje hoste nad Litijo je sedaj gola, globoka izseka. Voda je poplavlila vse vrtove in nanese visoko plast zemlje in kamenja. Veliko škodo imajo zlasti trije posestniki. V hiši gostilničarja Brena je stala voda do enega metra višine. Gasilci in prebivalci so takoj prijeli za delo.

NAŠA PROSVETA

Halo, halo — radio Dobrla vas. Ne pozabite pevske prireditve „Naša pesem“ v nedeljo, dne 12. junija! Naj postane ta praznik naše domače pesmi in melodije zopet nov košček lepšega in zadovoljnejšega življenja vas vseh na tej naši sveti zemlji. Zato je prireditev namenjena vsemu podjunkskemu rodu in ne izključuje nikogar, ki želi sebi in svojim otrokom srečnejše bodočnosti. Saj bodo dajale pesmi in fantje-pevci le ljubezen in nič sovraštva, le miru in nič razdora. Saj ima ta naša prireditev le namen, da vrne vsemu rodu zopet željo tudi po notranji harmoniji in da naš rod obogati ob bogastvu tisočletne zgodovine in tisočletnega življenja. Saj vemo prav dobro vsi, da vodi k novemu življenju in k lepši dobi le ena sama pot: pot ljubezni in nesebičnosti. In li ne pri naša ravno pesem, naša domača pesem ljubezen, spoštovanje, harmonijo, kos tisočletnega zdravja? Zato vabimo vse, ki ste še dobre volje in želite novega zdravja. Osrednji odbor S. K. S. Z. (Goste, ki bodo prišli k prireditvi s celovskim vlakom ob 3. uri v Sinčo vas, obveščamo, da je upostavljena za ta vlak avtozveza Sinča vas—Dobrla vas in da se prireditve prične točno po njihovem dohodu.)

Slovenska krščansko-socialna zveza za Koroško

iskreno vabi k pevski prireditvi

„Naša pesem“

ki se vrši

v nedeljo, dne 12. junija, ob 3 uri popoldne na dvorišču Narodnega doma v Dobrli vasi.

Na prireditvi nastopijo moški zbori z Brnce, iz Št. Janža, Kotmare vasi, Radiš, Škocijana, Št. Vida, Št. Petra na Vašinjah, Kazaz in iz Št. Lipša.

SPORED:

1. Pozdrav.
2. Skupni zbor: „Njav čriez jizaro“.
„Vse te ušne ljite moje“.
„Ze rošce po polju cvetejo“.
3. „Harmonija pesmi v disharmoniji žioljenja“, govor.
4. Tekmovanje posameznih zborov s koroško narodno pesmijo.
5. Skupni zbor: „mam pa mlinč pod kvancam“.
„Pojdam v rute“.
„Sm se rajtov ženiti“.
6. Šaljivke „Naš maček“, „Smolar“ itd.

Med odmori svira godba šmihelske požarne brambe.

Vstopnina 50 g do 1 šilinga.

Predprodaja vstopnic pri Jošku Toplič, P. Eberndorf. V slučaju slabega vremena se vrši prireditev v dvorani.

OSREDNJI ODBOR.

Borovlje-Podljubelj. Društvo slovenskih diletantov v Borovljah ponovi v nedeljo, dne 12. junija igro „Trije vaški svetniki“ v Delavskem domu v Podljubelju. Začetek točno ob 3. popoldne. Vstopnina 40 do 80 grošev. Pridite vsi, ki se radi smejite!

GOSPODARSKI VESTNIK

Izgledi za letošnjo svetovno žitno letino so v posameznih državah prav različni. V Zedinjenih državah se ceni pridelek ozimne pšenice za komaj 441 milijonov bušlov (bušel je 35¼ litra), dočim je lani znašal 788 milijonov bušlov. V Evropi bo pričakovani pridelek večinoma pod povprečjem, vendar pa bo v nekaterih državah prav obilen. Zlasti Nemčija pričakuje prav dobro letino. Pri nas bo pridelek povprečen. Dočim je imela Nemčija obilne padavine, je vladala v Avstriji suša. V Nižji Avstriji je v mesecih marc, april in maj padlo komaj 60—75 mm dežja nasproti 130—170 mm v istih mesecih prejšnjih let.

Tržne cene. Celovec: voli 0.70—1, plemenske krave 0.90—1.10, krave za klanje 0.50—0.70, telice 0.80—1, prašiči 1.70—1.90, plemenski prašiči 2.30—2.60 S za kg žive teže. Konji lahki 200—400, težki 600—1000 S komad. Pšenica 36—38, rž 36—38, ječmen 25—27, oves 26—28, ajda 26—28, kuzuza 19—24, sladko seno 12—14, slama 8—10 g, grah 0.80—1.20 S, fižol 40—60, krompir 15—20 g, goveja mast 5—6, sirovo maslo 4—5.20, prekajena slanina 4, sveža slanina 2.40, zaseka 2.20—2.80, smetana 2.40—4 S, mleko 40 g, skuta 1.20 S, jajce 10 do 12 g. — Gratec: pitani voli 0.80—1.30, biki 0.72—1.08, pitane krave 0.63—0.95, telice 0.78—1.17, klobasarice 0.45—0.63 S za kg žive teže. — Na dunajskem trgu je padla cena zaklanih telet od 10—15 g, poskočila je cena mesnih svinj za 10 g in špeharjev za 5 g.

RAZNE VESTI

Po svetu okrog. Nekatero občino Gornje Avstrije je pretekli teden obiskala toča z navi. Ponekod je setev popolnoma uničena. Vsled naraslih voda je v Andorfu in Heitzingu vdrla voda v hiše in stala en meter visoko. Ljudje so zbežali na strehe. — Na dunajskih univerzah je prišlo 30. maja do protizidovskih izgrediv. Univerza je bila takoj zaprta in šele ob koncu preteklega tedna zopet odprta. V Židovski ulici je bil ranjen en visokošolec, ki je moral iskati zavetišče v bolnišnici. Prav se mu godi, naj bi raje študiral. Ali bi ne bilo pametnejše, če bi prenapeti nacionalistični visokošolci študirali ter se dobro pripravljali za življenje, ki je sedaj tako bridko. Ker so bili

pretepeni tudi inozemski visokošolci, je klub poljskih študentov sklenil, da vsi poljski študenti zapustijo Dunaj in da pojdejo na drugo univerzo. Temu sklepu se bodo pridružili tudi češkoslovaški študenti in študenti iz Baltičkih držav. To je vsekakor pametno, ker drugače nemških študentov, ki so okuženi z vele-domišljavostjo, ne bo srečala pamet. — V Eggenbergu pri Gradcu so napovedali narodni socialisti zborovanje in povabili tudi socialdemokrate. Za vzdrževanje reda in miru je prišlo 100 orožnikov s strojnimi, puškami in španskimi jezdecimi. Ko je bila dvorana polna, so jo orožniki zaprli. Prišlo pa je še okoli 1000 narodnih socialistov in socialdemokratov, ki so se spopadli. Policija je z bodaki ranila 5 narodnih socialistov, 30 oseb provokaterjev pa spravila v zapore. Spuščanje krvi, pravi narod, je včasih prav zdravo in privede človeka do treznosti.

Lepa slika. Prva številka letošnjega „Bogoljuba“ je imela za prilogo lepo Marijino sliko. Slika Marije Pomočnice. V velikem oltariu salezijanske cerkve v Turinu sem videl prelepo sliko Marije Pomočnice. Marija z Jezusom kot kraljica z zlato krono na glavi in žezlom v roki. Lani smo bili pri Mariji Pomočnici na Breziah. In letos nam je Bogoljub prinesel lepo sliko Marije Pomočnice. Kdor le more, naj dene sliko v okvir in jo obesni na steno. Slika bo sobi v kras in bo tolažba v tem težkem času. Kakor nekda naši predniki v dobi turških navalov, tako rabimo mi zdaj bolj ko kdaj prej višje pomoči. Brezboštvo grozi preplaviti svet, gospodarska kriza vsepovsod in povodeni potujčevanja preti pogoltniti naš čolnič. Potapljamo se. Marija Pomočnica — ozri se na nas!

Zahvala.

Izrekamo prisrčno zahvalo vsem, ki ste

Alojzijo Arnejc

p. d. Bvažetenjo

v njeni dolgi bolezni obiskovali in tolažili. Bojtovi mami še posebej in gospi Kastunig, ki sta po cele noči bile ji zvesti tolažnici, vsem, ki ste za njo molili, domačemu župniku in č. g. Janu Petriču, župniku iz Št. Ilja za lepa pogrebna opravila, šentjakobskim pevcem za petje na domu in pokopališču in domačim pevcem za cerkveno petje.

Rožek, dne 4. junija 1932.

Družine Arnejc in Weber v Rožeku.

88

V nedeljo, dne 19. junija 1932, pridite v Šmihel na

KMETSKI DAN

Proslavili bomo kmetško delo s tekmo koscev na Šercerjevem travniku.

Dvanajst fantov bo tekmovalo. Hitrost, čistoča in eleganca košnje se bo ocenila po izvedenih kmetih in bodo najboljši dobili nagrade.

SPORED PA JE SLEDEČI:

Ob 1/3. pop.

v šmihelski cerkvi blagoslov s pridigo o delu.

Ob 1/2. pop.

povorka koscev na travnik. Kosce spremlja šmihelska godba.

Na travniku:

1. Govor kmetškega fanta.
2. Izžrebanje odmerjenih delov za košnjo.
3. Tekma koscev.
Po tekmi ocenjevanje in poročilo o uspehu ter razdelitev nagrad.
4. Kmetški tabor: Govor enega inteligenta in enega kmeta, prizori, petje, godba.
Potem prosta zabava.

Pridite: kmetje, fantje, gospodinjice in dekleta! Vstopnina bo nizka, zato si vsakdo more privoščiti, tudi v teh težkih časih, popoldne poštenega in zdravega razvedrila. Poleg tega pa vidite in slišite tudi mnogo koristnega.

Vabiljo kmetški fantje in dekleta,

89